

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem ve věci

žalobce: **R. Q. A. M.**

státní příslušnost: Libye

zastoupeného JUDr. Denisou Wesselsovou, advokátkou

sídlem K. Sliwky 129, 733 01 Karviná

proti

žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**

sídlem Olšanská 2, 103 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 5. 2018, č. j. CPR-9238-2/ČJ-2018-930310-V-241, o správním vyhoštění

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 15. 5. 2018, č.j. CPR-9238-2/ČJ-2018-930310-V241 bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Frýdek-Místek č. j. KRPT-31728-21/ČJ-2018-070022 ze dne 22. 2. 2018, jímž bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, uloženo správní vyhoštění a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie na dobu pěti měsíců.
2. Žalobce podal v zákonné lhůtě u zdejšího soudu žalobu proti rozhodnutí ze dne 15. 5. 2018, č.j. CPR-9238-2/ČJ-2018-930310-V241, ve které poukázal na to, že je vážně fyzicky postižen, je odkázán na invalidní vozík a bez pomoci druhé osoby není schopen přesunu z místa na místo. Nevěděl, zda bude k léčbě přijat a jaká bude prognóza jeho léčení, proto si nevyřizoval dlouhodobé vízum za účelem léčby. Cestovali společně s bratrem za účelem zjištění dalšího postupu možné léčby v ČR a oba se domnívali, že si budou moci dodatečně zajistit příslušné povolení k pobytu. Při všech úředních záležitostech je odkázán na bratra a není schopen samostatně cestovat. Žalobce odkázal na lékařskou zprávu, dle které je mu doporučena další léčba v Lázních Darkov a že nemůže zůstat bez příbuzné osoby. Pakliže žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí poukázal na možnost předchozího zjištění délky léčby, dle kterého mělo být v jeho případě i v případě jeho bratra postupováno při vyřizování vízové povinnosti, namítal žalobce, že lékaři ve zdravotnickém zařízení nejdříve musejí zjistit jeho zdravotní stav, fyzicky jej jako pacienta vidět a zjistit míru jeho postižení.
3. Žalovaná ve svém vyjádření k podané žalobě navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalované ze dne 15. 5. 2018, č.j. CPR-9238-2/ČJ-2018-930310-V241 a z připojeného správního spisu žalované téhož čísla jednacího, jakož i ze správního spisu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č.j. KRPT-31728/ČJ-2018-070022 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že:

- podle záznamu ze dne 6. 2. 2018 byla v tento den v 9.00 hod. v Lázních Darkov v Karviné provedena policisty pobytová kontrola, při které byl kontrolován žalobce. Žalobce předložil platný cestovní pas Libye č. X a vízum typu „C“ č. x platné od 10. 12. 2017 do 19. 1. 2018 s délkou pobytu 41 dnů, počet vstupů „2“ vydané velvyslanectvím ČR v Tripolisu. Žalobce na toto vízum přicestoval na území schengenských států dne 4. 1. 2018 na letiště Schwetlat ve Vídni v Rakousku. Poté odcestoval do Lázní Darkov v Karviné, kde započal léčbu ve formě komplexní balneorehabilitace. Žalobce je po automobilové nehodě nesoběstačný a je upoután na invalidní vozík. Doprovodem je mu N. A. S. A., který se o něj stará a doprovází jej na potřebné lázeňské procedury. Vízum žalobce opravňovalo k pobytu na území členských států EU do 19. 1. 2018. Od 20. 1. 2018 žalobce pobýval na území členských států EU neoprávněně bez platného víza nebo povolení k pobytu;

- dne 6. 2. 2018 bylo vydáno oznámení zahájení správního řízení s žalobcem ve věci jeho správního vyhoštění z území členských států Evropské unie;

- z potvrzení ze dne 6. 2. 2018 vystaveného primářem Lázní Darkov a.s. MUDr. A. C., že žalobce nastoupil 9. 1. 2018 do Lázní Darkov a.s. ke komplexní balneorehabilitaci s nutným doprovodem a jeho zdravotní stav mu nedovoluje přerušit léčbu a vycestovat z území ČR „v době platnosti víza“;

- dne 8. 2. 2018 byl s žalobcem sepsán protokol o vyjádření v rámci řízení o správním vyhoštění. Z tohoto protokolu krajský soud zjistil, že žalobce vypověděl stejné informace, jaké jsou uvedeny v záznamu ze dne 6. 2. 2018. V protokolu je dále uvedeno, že jeho zdravotní stav je v současné době dobrý a že se díky léčbě zlepšil. Z ČR nevycestoval z důvodu své léčby, která je lékařem doporučována, aby pokračovala. Na území České republiky žalobce nemá žádné společenské, kulturní vazby ani ekonomické závazky. Nemá zde žádné rodinné příslušníky a po skončení léčby se vrátí do Libye;

- ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky ze dne 6. 2. 2018, že vycestování žalobce je možné.

6. Správní spis správního orgánu I. stupně obsahuje dále záznam o seznámení žalobce s podklady řízení ze dne 22. 2. 2018, rozhodnutí správního orgánu I. stupně o udělení správního vyhoštění žalobci ze dne 22. 2. 2018 a rozhodnutí téhož správního orgánu o povinnosti žalobce nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč ze dne 6. 2. 2018.
7. Součástí správního spisu žalované je odvolání žalobce proti rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 22. 2. 2018, o kterém rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
8. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na tři roky,

pobývá-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu.

9. Podle ust. § 174a téhož zákona, při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.
10. Shora uvedenými listinnými důkazy obsaženými ve správním spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce pobýval na území České republiky od 20. 1. 2018 do 6. 2. 2018 bez víza a že po tomto datu neměl žádným způsobem na území České republiky legalizován svůj pobyt. Žalobce ostatně tuto skutečnost v průběhu správního řízení ani nepopíral. Za této situace správní orgán I. stupně nepochybil vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce ve smyslu shora citovaného ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. Jak dále oba správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí uvedly, došlo u žalobce k porušení právní povinnosti pobývat na území České republiky s platným vízem podle ust. § 103 odst. 1 písm. n) citovaného zákona, podle kterého je cizinec povinen pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a vízem.
11. Z listinných důkazů také vyplynulo, že žalobce do České republiky přicestoval po příletu do Rakouska dne 4. 1. 2018, přičemž měl platné vízum typu „C“ s délkou pobytu 41 dnů od 10. 12. 2017 do 19. 1. 2018 s počtem vstupů „2“ vydané velvyslanectvím ČR v Tripolisu. Do dne ukončení oprávněného pobytu v ČR žalobce z území schengenských států nevystoupal, ale nadále pobýval v Lázních Darkov a.s., přestože v té době již nebyl držitelem ani platného víza ani platného povolení k dlouhodobému pobytu. Krajský soud podotýká, že obsahem žaloby žalobce jsou tytéž shodné důvody, jaké uváděl ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tedy potřebu dalšího léčení – dlouhodobé rehabilitace, která v případě přerušení by vedla k zastavení zlepšování zdravotního stavu. Bylo tedy na žalobci, aby si zajistil a požádal o vízum respektive o platné povolení k pobytu v potřebném rozsahu, aniž by došlo k překročení délky tohoto pobytu na území států Evropské unie. Krajský soud se ztotožnil s odůvodněním žalované, že rozsah samotné délky léčby rozhodně není důvodem pro to, aby vědomě porušoval zákony České republiky a pobýval na jejím území bez platného víza a nedisponoval žádným oprávněním k pobytu. Bylo na žalobci, aby si předem ověřil potřebnou délku své léčby a podle toho si zařídil povolení k dlouhodobému pobytu, čehož však nevyužil. Jestliže tak žalobce neučinil, dostal se sám svým zaviněním do situace, kdy porušil výše citovaná zákonná ustanovení. V tomto směru nelze přihlídnout k žalobní námitce, že by žalobce nadále rád pokračoval v léčbě a že by v případě přerušení této léčby došlo k zastavení zlepšování jeho zdravotního stavu. Ve správním řízení totiž nebylo ani namítáno, že by z hlediska zdravotního stavu byl jmenovaný neschopen transferu do země původu. Závěrem krajský soud podotýká, že ze samotné výpovědi žalobce učiněné před správním orgánem do shora uvedeného protokolu vyplynulo, že vydáním rozhodnutí o jeho správním vyhoštění nehrozí nepřiměřený zásah do jeho soukromého či rodinného

života, tak jak to má na mysli ust. § 174a zákona o pobytu cizinců. Žalobce v tomto směru sám vypověděl, že na území České republiky nemá žádné společenské ani kulturní vazby ani ekonomické závazky a že zde nemá žádné rodinné nebo příbuzenské vazby.

12. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž rozhodl tímto rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
13. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalované podle obsahu spisu žádné náklady prokazatelně nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 27. července 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce